

MISJONS RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

5. ÅRGANG

15. NOVEMBER 1933

NUMMER 21.

Misjonen i Svaziland, Afrika

Herrens ledelse med misjonærene

Herrens øine farer omkring over all Jorden for kraftig å støtte dem hvis hjerte er het med ham. 2. kron. 16, 9.

Undertegnede vil her ved i kort-
het meddele bladets lesere noe av
vår søster, misjonær Julie Høge-
bøls opplevelser under det siste mi-
sjonsår i Svaziland, Sydafrika. In-
tet er mere trostyrkende enn å
høre om Guds underbare ledelse
og omsorg likeoverfor sine tjene-
re — disse som han har utvalgt
til å løse mørkhetens fanger, gjen-
nem korsets ords forkynnelse.
Herrens vidner spares ikke for li-
delse og nød, dette synes nettop
å være de utvalgte vei. — I sept.
1932 ble søsteren ifølge brevene
alvorlig syk. Krefteene svant fra
dag til dag. Etter ca. 3 uker fikk
hun besøk av en misjonssøster
Laura Strand, denne kjørte bil,
men ble selv syk ved denne lei-
lighet og måtte reise hjem. Det
så ikke meget lyst ut for Julie.
Imidlertid måtte lægehjelp skaf-
fes og det måtte skje fra Hlatiku-
lu, et centrum beliggende ca. 20
eng. mil fra Betani misjonssta-
sjon. Lægen konstaterte — dy-
senteri, tropenes dødsfiende. Hun
blev beordret å komme til hospi-
tal ved Hlatikulu, for innsprøit-
ninger i 10 dager, — stillingen var
alvorlig.

derlig tilrette, i all min trengsel
var der ingen trengsel, det var
hvile. De innfødte kristne og gjen-
værende var meget bedrøvet, men
alle forstod jo situasjonens al-
vor.

Lægen foreslo nu en lengere
tids fullstendig hvile, og etter
hadde Guds forsorg lagt tingene
tilrette. — Da de ti dager var
endt skulde der avholdes et stør-
re møte i Natal, hvor de samme
ledende brodre også skulde delta.
Atter innfant br. Jensen sig med
bilen, og videre ved samme vei de
ca. 80 mil fra Betani ligger en li-
ten yndig hvilestasjon, Magut —
hvor en sykesøster frk. Larsen nu
hadde tilsynet. Her fikk nu vår
misjonær det aller beste opphold en
hel måned, da denne var tilende
fikk hun igjen kjøre i retur med
Jensen, der nu var ute i forflyt-
ning av noen misjonsarbeidere til
en annen plass, — og denne gang
stod reisen til hans egen stasjon.

Her i misjonær Jensens deilige
hjem fikk vår søster etter tilbud
med å styrke de ennå små krefter
med et nytt 14 dagers opphold.

Her bor også br. Tveitan, og her
er et centrum for skole og utoan-
nelse etter Afrikanske forhold.
Da de to uker var tilende hadde
lederen atter tur til Esinceni og
kjørte således like forbi døren til
Betani. — Er så ikke ovenstående
en bekræftelse på at Herren kjen-
ner til sinnes vei, og våre tider er
i hans hånd?

« Og nu kommer et lite eventyr!
— Om denne hjemturs spenning
lar vi vår søster selv fortelle.

Det var den 19. nov. Vi dro fra
br. Jensens st. ved 3—4 tiden ef-
term. Betani var målet for dagen,
Det var fryktelig varmt og noe
skyyet. Bilen førte oss hastig vi-
dere og videre og det gikk bra inn
til vår vei fører oss gjennom en
flod, men i denne sank vår bil fast
i sanden. Vi var 4 personer i bi-
len, Jensen med hustru, og en mi-
sjonær: Christensen, som for en
tid siden var så uheldig å skade
en hofte ved et fall fra hesteryg-
gen, og ennå må bruke krykker.
Vi trakk nu sko og strømper av,
gikk ut i vannet, grov i sanden,
la sten og kvist tilrette, men bilen

var ubevegelig. Nu hadde himlen
sortnet til og det trakk ut til vol-
somt uvær. Den halte blev nu bå-
ret ut av bilen, likeså alt vårt toi
og der blev gjort ennu et forgje-
ves forsøk. Det var langt til noen
krål i begge retninger, men Jen-
sen og hustru måtte nu gå til
hver sin kant for å høre efter
hjelp. Det var heller ikke særlig
hyggelig å sitte igjen midt i flo-
den i en bil, — det osregnet, hag-
let, lynte og tordnet på Afrikansk
vis og bilen gikk dypere og dy-
pere.

Endelig kom Jensens tilbake
med mange innfødte hjelpere
medbringende okser, og den gjen-
stridige bil lot sig omsider rykke
iland.

Uværet holdt nu op, og Jensens
som var våte til skinnen gikk i
buskene og byttet toi. De sorte
fra den motsatte side av floden
hastet instinktmessig tilbake, de
syntes å ane hvad der nu kunde
komme og tok ikke feil. De andre
hjelp til med å sette kjettinger
på bilen.

Med ett får vi høre lyd som av

mange vannes brus, og — der
kommer vannet veltende som store
havbølger, førende med sig
trær og busker, ubønnerlig riven-
de med sig alt i sin vei! Ingen av
oss hadde sett noe lignende. —
Det var en flod høiere oppe, der
etter dette voldsomme skybrudd
vettet hele sin overflod med i
denne lavereliggende flod. Sådant
hender dog ikke så sjelden her i
Afrika.

Men underlige følelser og med
innerlig takk til Gud for underbar
redning og hjelp blev vi stående
og betrakte dette naturfenomen.
Hadde vår bil blitt stående i flo-
den disse kanskje 15—20 minutter
lenger hadde den sansynligvis al-
drig vist sig mere.

Det var nu mørkt og de innfød-
te fortalte oss at storveien var
avskåret et stykke lenger frem-
me. Guttene fulgte med oss, men
da vi kom til stedet var det
ufremkommelig, vi måtte vende
om og finne frem til en hvit mann
et stykke borte. Her fikk vi sove
natten over. Et stykke bortenfor
her var også veien odelagt, men
mannen var meget hensynsfull
mot oss. Om morgenen sendte han
de nødvendige okser iforveien, og
selv fulgte han oss i sin bil. Den-
ne kjørte han fast, — mens okse-
ne måtte trekke vår bil et langt
stykke til vi atter kom på farbar
mark. Ja, sådan kan det gå i Af-
rika.

Trette og anstrengte, men takk-
nemlige til vår trofaste himmel-
ske far, fant vi så frem til Betani
misjonsstasjon ved 9-tiden om
morgenen.

Så langt vår søster. — Det vek-
ker underlige følelser også hos
oss å motta sådanne brever fra
våre nærmeste, som dog befinner
sig nesten på den motsatte side
av jordkloden, men det stemmer
også våre hjerter til inderlig takk
til ham hvis gang er som i eld-
gammel tid. Hab. 3, 6.

For å få den nødvendige ar-
beidshjelp ved sin stasjon med de
7, kanskje nu 8 utstasjoner, har
søsteren som man vil forstå måt-
tet la sitt arbeide tilslutte den vel-
kjente Skandinaviske Alliansemi-
sjon, og oppbeærer ikke lenger
den forrige pengestotte fra Oslo.
Julie Høgebøl har nu vært i Afri-
ka i 20 år. — Hun må nu mere
enn noensinne se Gud i hepderne
etter alle behov, men søstrene har
ved Guds nåde utført et godt ar-
beide. Venner eller vennegrupper
som kjenner sig minnet av Herren
om å yde fast eller tilfeldig stot-
te, bedes bemerke at undertegne-
de nu er søsterens kasserer. Kvit-
tering vil bli tilstillet hver især
inntil annen ordning finnes. Kom
vennlig søstrene ihu i bønn.

Ski 8. novbr. 1933.

Broderhilsen.

K. Høgebøl, Ski st.

TRYGG UTEN GUD

Av
evangelist Andr. Gjøsumd

Det er forunderlig å legge mer-
ke til folkelivet i våre dager,
hvorledes menneskene lever sitt
liv uten tanke på evigheten og
sin sjels frelse. De jager frem-
over, på vei mot fortapelsen for-
di de forkaster Kristus som skul-
de være til opreisning for sitt
folk.

Jeg har i den senere tid på mi-
ne reiser og på de forskjellige
steder hvor jeg har vært og vid-
net om Jesus, forsøkt å innhente
litt kunnskap om disse menne-
sker som synes å være «trygg
uten Guds».

Og den beste sammenligning
mellem dem og et bilde hentet
ut fra livet er ubetinget den: «De
er å lignes med et skib som ute på
de frådendeølger kastes hit og
dit, uten styring, fordi det har
mistet sitt ro.» Ja, igrunnen så
er dette skib mere trygg enn et
menneske uten Kristus.

Ved siden av at menneskene
synder ved å forkaste ham, ned-
kaller de Bibelens dom over sine
liv. Og jeg vil her ganske kort be-
røre et par eksempler hentet ut
fra Skriften som tydelig og klart
beviser sannheten av hvad apo-
stelen Peter skriver i sitt første
brev, 24 v.: «Ti alt kjød er som
gress, og all dets herlighet som
blomst på gress. Gresset visner,
og blomsten på det falt av.»

Guds ord gir tydelig tilkjenne
at det er ikke bare et enkelt men-
neske som får straff for at det er
«trygg uten ham», men også hele
folkeslag og familier. Dette
skulde være grunn nok til å opil-
de oss alle til å si som Jobb: «Jeg
og mitt hus vil tjene Herren».

Hos profeten Ezekiel 28. kap.,
leser vi en spådom mot Tyrus
fyrste:

«— så sier den Herre Her-
re: Efterditt hjerte ophøier
sig og du sier: Jeg er Gud, jeg
sitter i Guds sete» o. s. v. —
derfor se, så lar jeg fremmede
komme over dig, de grumme
blandt folkene. De skal dra sine
sverd mot din glimrende visdom
og vanhellige din glans.»

Her finner vi et uomstøtelig be-
vis på «menneskenes trygghet
uten Gud.»

Tyrus' fyrste følte sig i sin
storhet så trygg, at han til og
med satte sig i «Guds sete» og
sikkert var han i sine egne øine
en mektig mann som ingen kunde
hamle op med. Men mine kjære
lesere, vi ser at de grumme av
folkene gjennomboret hans vis-
dom med sine sverd, og vannhel-

liget hans glans, for således vil
det gå alle dem som setter sig op
imot Gud og er «trygg uten Je-
sus».

Likledes finner vi også hos
Ezekiel 16, 49 noen ord som for-
teller oss at Sodoma hadde «sik-
ker trygghet», men «uten Gud»,
og derfor gikk det Sodoma som
det gikk.

Det er jo unødvendig å berøre
noe nærmere ved denne stolte bys
undergang, da denne beretning jo
er så vel kjent av de fleste av
oss, men allikevel synes jeg at
det må tas med til lærdom og ad-
varsel for dem som idag lever
utenom Guds samfund.

I 1. Tess. 5, 3 står noen ord
som jeg i forbindelse med denne
siste betraktning vil stanse litt
ved. Når de sier: «Fred og ingen
fare!» da kommer en brå under-
gang».

Min kjære uferleste venn! Måtte
ikke du i din «trygghet uten Guds»
fremdeles tro at der ingen fare er
på ferde, og i din stolthet bolte
dig i synden. Hvad sa Guds ord?
«Da kommer en brå undergang».
Jo, der er fare på ferde. Jeg
skulde ønske at du vilde se det så
alvorlig som det er. Da er jeg
sikker på at du med tærer i dine
øine vilde si: «Brodre, bed for
mig.» V. 25.

Andr. Gjøsumd.

MISJONS R Ø S T E N

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer hver 1. og 15. i måneden. — Alle brev og meddelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse: Misjons-Rosten, Sarpsborg.

Abonnementpris er: I løssalg 20 øre, kr. 2,00 for halvåret og 4,00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6,00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig opplyselse og betalinger skjer til ovenstående adr.

Ved årets utgang

Nu er det fem år siden «Misjons-Rosten»s første nr. utkom. Fem år er ingen alder, men i vår tid, hvor alt foregår i et rasende tempo, kan meget hende på fem år. Det har også vært mange storme og påkjendinger i disse år for bladet, men «hittil har Herren hjulpet» og tror sikkert han vil gjøre det fremdeles. Bladet er overgitt i Guds hånd og vår bønn er, at det må bli til fortsatt vel-signelse og nytte for misjonssaken. Utens Guds nåde og hjelp kan vi intet utrette. Må Herren få sin vei med oss alle i den tiden vi går imøte. Hvis bladet skal bli hvad det er tenkt, må enhver av oss gjøre det vi kan for å få det utbredt. På denne måte kan alle være med. Forsøk i disse uker der er igjen av året å sende nye abonnenter. Det er ikke umulig å få en ny abonnent hver og da er oplaget fordoblet. Gjør et forsøk.

Da dette blir det siste nr. der utkommer i år (de andre går inn i Vinterheftet) vil vi benytte anledningen til å si alle våre lesere og medarbeidere et hjertelig takk for all velvilje og hjelp i året som gikk. Takk for alt og mest for eders bønner. Det er intet som er av større betydning enn forbønner og her kan alle være med.

Misjonsvenner

Hvert år ved denne tid kommer der alltid en påminnelse fra Herren til mig angående misjonærene derute, og vil jeg bringe den videre til alle misjonens venner. — Vi nærmer oss nu julen, da vi alle rent instinktmessig søker særskilt at glede hverandre herhjemme og samtidig gjøre det godt og hyggelig for oss selv. La oss da ikke glemme dem som har forlatt alt, og kanskje helt alene kjemper en hård kamp derute mot hendskaps mørke, i lidelse, i savn. La oss huske dem med et særskilt offer nu, men snart, så det kunde nå dem til jul. Send det til de respektive kasserere snarest, det vil bringe dobbelt glede for de ventende å kunne nyttiggjøre midlene til julen.

En kasserer.

Vi vil også minne om Finnmarksmisjonærene. Om noen hadde avlagte klær eller annet kommer det godt med, men det må da tilfelle sendes snarest for å nå

frem. Forøvrig vil midler som kan avsees være kjærkomment. Send din gave eller Herrens minnelse, men gjør det snart. Midler kan også sendes «Misjons-Rosten» som kvitterer etterhvert og formidler beløpene.

Vinterheftet

er nu ferdig og da oplaget er meget begrenset bør bestilling innsendes snarest mulig. Heftet er på 24 sider med godt og aktuelt lesestoff. Omslaget er trykt i tre farver og er meget pent, — utført etter tegninger av hr. Alf Dahl, Sarpsborg.

Husk dine bekjente ved å sende dem et slikt hefte til jul. Send oss deres navn og adresse og vi sender det til dem. For enkelte eks-emplarer kan betaling sendes i frimerker. Prisen er kr. 0,60 + porto 14 øre. I partier gis provisjon. (Se annonsen).

Gode nyheter fra jordens ender

Fra Diomedea-øia i Beringstredet har undertegnede nylig mottatt de første underretninger for i år. Brevet var fra den norske broder Oscar Brown, som nu har begynt sin tredje vinter som misjonær på det øde sted. Ifjor hadde han tenkt sig å bli bare to vintre på øia. Men i år hadde Gud på forskjellige vis ordnet med midler nok for ham, slik at han så det mulig å skaffe sig de nødvendige ting for atter en vinters opphold på Diomedea. Bl. a. hadde en død hval drevet på land etsteds og broderen kunde selge spekk for 24 dollars. Dessuten har han i sommertiden vært over på fastlandet og da har han fisket laks for 140 dollars. Hvad som er kommet inn som en direkte gave til Herrens arbeide der er nok et ganske lite beløp. Men dette synes ikke br. Brown å tenke noe på. Hans sak er å gå dit den himmelske Konge sender ham, og så vil det være denne samme Konges sak å sørge for ham så lenge hans tjeneste ønskes der. Ikke et ord nevner han om de savn og de lange, ensomme vintermåneder som han gjennomgår, ting som kun den der har opholdt sig på stedet noen år kan sette sig inn i. Ut av sitt lille kontantforråd har han dog kunnet avse midler til noen sangbøker og 10 bibler; ja, for det gledelige er at der blir mere og mere bruk for denslags på Diomedea-øia. Sist vinter hadde der således igjen vært veksel, så både eldre og yngre hadde boiet sig for Jesus. Han nevner forskjellige for mig velkjente navne blandt dem som er vunnne for Herren gjennom vinteren.

Rimeligvis vil broderen også dette år være helt alene hvit mann blandt eskimoene, men sikkert vil Herren stå med som han før har gjort, ti hans «eine farer omkring over all jorden for kraftig å støtte dem hvis hjerte er helt med ham.» Vår sak blir å stå bi i bonnetjenesten.

Med broderhilsen til bladets lesere.

Gustav Nyseter.

Misjonsbeløp.

Fra A. A., Sarpsborg mottatt kr. 25,00 til Finnmark, hvorfor kvitteres med en hjertelig takk til giveren.

A. J. L.

Misjonsarbeidet i India

Missionhouse Karwi, Banda, U. P. India 12.—10.—33.

Kjære misjonsvenner!

Sier ikke I at det er fire måneder så kommer høsten? Se, jeg sier eder: Opløft eders øine og se markene de er alt hvite til høsten! Joh. 4, 35.

Disse ord vet vi Jesus talte til sine disipler da han hadde hatt en samtale med den samaritanse kvinne. Men de taler fremdeles til oss idag på de forskjellige plasser, hvor vi er satt, på den store høstmark. De taler til oss å benytte den kostbare tid mens vi har den. Dog vil vi nok finne ut at så som det er forskjellig jordbunn som er lettere å hårdere å arbeide, så er det også blandt de forskjellige folk. Og særskilt hvis man av en villmark skal lage ren jord hvor hvete kan gro, da er det ikke så lett, for alle de svære rotter og store stener og alt villt må jo ryddes vekk. Det er ofte store stener som først kan fjernes etter at de er sprengt i stykker med sprengstoff. Kan uten å overdri-ve godt sammenligne hedningens hjertener her ute med en slik villmark. Og det som har gjort dem slik er hinduismen. For min egen del finner jeg ikke ord som kan sterkt nok beskrive hvordan folkets hjertener er ruinet av den.

Men tross at vi er satt i en slik villmark står vi ikke hjelpelese, ti høstens herre har sørget for at vi har fullkomne redskaper, enten det er å bryte op dyper rotter eller det er å sprengte istykker de store stener, ja, de kan godt sammenlignes med store fjell. Mens jeg sitter og skriver forsøker jeg å tenke mig hvem er de største fjell å vinne over og få sprengt istykker. Men så mange ruller op for mig at jeg vet ikke hvem jeg skal si er størst og minst eller mest vanskelig. Transmigration eller sjelevandringen er et av dem. Troen på de mange fødslere som man går igjennom og blir forskjellige ting er nesten bergfast i mange. Og at Gud er i alle ting, både trær, dyr, stener og jord. Og dertil alle de hundreder av avguder som de tror på og det som gjør dette enda mere hårdt og som er flettet inn i det er kastevesenet. Til eksempel: Her er så mange hvad vi kaller hjemme på landet «firfiesler» eller «firbeins». De kryper på veggene og spiser insekter. Hinduene sier at de engang har vært folk av de kaster som ingen kan røre. Og det regnes som en stor ulykke hvis det skulde hende at en av de bedre kaster skulde komme i berøring med et slikt firbein. De sier Gud er i alt. Han har ikke bare skapt trær, dyr, men er i dem. Og mange sier at Gud gjør både godt og godt. En dag som jeg gikk forbi pottemakerens huser holdt de på med å lage leker og avguder av jord. Det er nu i den næ-

meste fremtid en av deres store fester og da har pottemakerne en god fortjeneste, for da selger de en masse avguder. Jeg sa til flere som stod der: — Tror dere virkelig på disse eller er det bare noe dere sier? De svarte: — Vi tror på dem.

— Men de er jo av jord, mente jeg. Det er jo ikke liv i dem engang.

— Jo, sa de, når de blir helt ferdige er det liv i dem. De taler om natten. Gud er i dem.

Til deres gudsdyrkelse hører det med å bade før de spiser. Nu, det høres jo meget renslig ut. Men de bader ofte i stillestående vann som er ganske grønt og tykt. Der vasker de sitt tøy. I det samme vann skyller de sin munn, ja endog drikker det. Der vasker de sine risengryn og linser. Men om vi vilde ofre dem et rent glass vann kunde de ikke drikke, for det vilde gjøre dem urene og støt dem ut av sin kaste. Og for å komme inn i kasten igjen må de gjennomgå en renselsesprosess som består i at de gir så og så meget til Brahminerne og ofrer så og så meget til apekatten og holde de store måltider for sine kastebrødre! Dertil kommer de store avgudsfeirer hvor de tilber de forskjellige avguder. Da er det en larm og hyling som har sin inspirasjon fra selve mørket. Disse ting som jeg her har berørt litt gir dere et innblikk i hvad slags arbeidsmark vi har. Men vi ser dog tross alt at evangeliet har makt og kraft midt i dette mørke og vi ventet å se disse store fjell gå istykker for de veldige gud dommelige krefter som er i Guds ord. Det er mange som raser mo' Jesu-navnet. Men det er også dem som bare ventet på at de kan komme helt til troen på ham. V. trenger deres forbønner og folket trenger det så dere kan forstå at det er ikke bare så lite de har å bli løst fra. Men deres hjertener er overlesset med alt mulig som finnes i mørkets rike. Dog, ifølge Guds løfter tror vi at det også skal bli mange fra Indias usle landsbyer som skal stråle i herligheten en dag. Da er alle kamper som har vært glemt. Alle dager hvor byrden og arbeidet nesten knuget en ned tilbaketog for aldri mer å komme igjen. De mange ganger vi stod i frykt for at høsten skulde bli ødelagt av de mange voldsomme stormer forsvunnet. De tider hvor vi stod undrende og kanskje fryktaktige for at vi vilde være istand til å komme seirende igjennom er ikke mer.

Hvilken dag når vi skal møte ham og venner fra fjern og nær! Herren bevare oss tro inntil han kommer!

Fredshilsen, eders i Jesus beva-rede

H. Wergedal.

Neste nr.

utkommer 1. januar 1934, om vi lever og Gud vil. De nr. som sløifas går inn i Vinterheftet. Alle abonnentene som har betalt bladet for 1933 får heftet fritt.

I nr. 1 1934 begynner vi en in-

teressant reisebeskrivelse fra Det hellige land av misjonær B. Finnstrøm, misjonsnytt og flere andre gode stykker. Følg med fra begynnelsen av året.

Husk å betale kontingenten!

Arsfest

Forsamlingen på «Betels», Storsteinnes i Balsfjord avholder årsfest den 22. november.

Venner der tenker å være med oss da, bedes velvilligst melde sig til Nils Tolfsen.

For forsamlingen

Henrik Ellertsen.

Fra Drammen.

Her er det bare bra. Hjertene sukker til Gud som aldri for, menene er så det er ondt å få sluttet, så gode er dem. Men en ting må de frie venner legge mere an på og det er å nå dem som står utenfor. Men det blev vel bedre hvis Gud kom til som han vilde.

Hilsen

—n.

Ordet

Ordet blev kjød, og tok bolig iblandt oss og vi så hans herlighet.

Fra evighet var Ordet, og Ordet var Gud i Guds skikkelse. Ordet var Guds Sønn, som en person, født av Faderen, som den førstefødte sønn, av samme vesen og herlighet. Guds Sønn var en kunstner og lekte for Faderens åsyn på hans jords krets og hans lyst var til menneskenes barn. I Guds evige plan blev det besluttet at Ordet skulde bli kjød, og åpenbares i denne verden, som Gud og menneske. Det var med Sønnen, det evige ord, at Gud skapte verdensalltets utallige verdener og skapninger. I ham er alle ting skapt, og ved ham og til ham er alle ting. Kol. 1, 15—16. Mennesket var skapt fullkommen i Guds bilde, men falt fra Gud, og mistet det evige liv. Dette var Guds vilje at Guds Sønn skulde fødes av en jomfru, som et menneske. Allerede i Edens have blev dette løfte gitt og alle profetene forkynte hans fødsel. Engelen blev sendt til en jomfru i Israel og den Hellig Ånd kom over henne og i tidens fylde fødte hun Jesus, Guds sønn. Vi tilber og ber oss for dette underbare mysterium, Ordet blev kjød, Gud blev menneske og trådte inn i denne verden, for å lide og dø, for verdens synd. Ingen dødelig kan forstå dette under, men vi tror på jomfrufødselen, som er en av Bibelens grunn sannheter. Den kristne tro hviler på denne sannhet med urokkelig overbevisning tross både liberalisme og ateisme. En bibelsk og historisk kjennsgjerning, bekreftet av mange vidner, både i himmelen og på jorden. Ordet blev kjød, bunnløse dyp i Guds vesen; guddommen forener sig med menneskenaturen. Blir fristet, prøvet, lider, dog forbannelsens død, og blir gjort til synd for oss. Livet fra evighet dor, men oppstår på den tredje dag ved Faderens herlighet. Godgjort å være Guds veldige Sønn ved opstandelsen fra de døde. Gud hadde selv ham til å forkynde det gode budskap, og gjøre under og tegn. Råds og styrkes ånd hvilte over ham, han var full av nåde og sannhet. Gud åpenbaret i kjød. Under, rådgiver, veldig Gud og evig Fader. Og på denne klippe bygger den kristne menighet sitt håp og bekjenner med Peter: Du er Messias, den

levende Guds Sønn. Kom han i ringhet som verdens offerla kommer han i herlighet til sin brud, som han eget blod på Golgat Guds rike opprettes på status og bruden skal hav til hav, kunnskap ke jorden som vann veta bunn. Kom la oss vel ved krybben og som elsket verdens ga oss sin enbårn hver den som tror på evig liv, og utbyrte Gud være takk for gave. Amen! Evangelist K.

SPREDTE

Ytterligere o

Ennu mere inntre be de som kjenner til frelse, om å med til hvert sted. fremstilles for Krist det blir nok der prøves med lid. De holder sig skal ha brenner det op da Men selv blir han nem lid. Ti domme Guds bus, men be oss, hvordan vil de ugudelige og syns sannheter. Likes ves skal også meg for den som vet t men hans ånd har er også skyldig å budskap til alle. V alle vis og uvise er: Til frihet har oss. Som nevnt i jeg under lovens i ve år, og kanskje hvis ikke brdore kommet med troe Ti man får ikke gjerninger, men kynnelse. Er for sannheten i Gud Anden kan lever For eksempel 2 som slår inn på blir i Kristi her Men den som b de Faderen og l læren og les: 5. Mosebok 4: ingenting legges hans ord. Er vil neppe livet mange sier i l sa, for frigjør elendige menn mig? Hørte så al at veien til fr standsatte. F re fri adgang fulgte av blod at her er m særlig op i l der istand. J 38, 39: La os o. s. v. I Ap måtte sende folket blev forkynte ev Gud måtte se i byene f arbeidere ti Denne verd mot sin egen barn. Vi se stasjon bli sted når de naturherlig dier som in

MISJONS-
RØSTENS

Vinterhefte

Hefet blir i år som ifjor på 24 sider plus et vakkert trefarvet omslag med friske farver. Hefet vil ganske sikkert bli lettselgelig. Stoffet er avpasset slik at vi tror å ha tilfredsstillende forskjelliges smak. Nye abonnenter får heftet gratis. Pris 60 øre. Se salgsbetingelsene i annonsen på 4. side.

hadde Herren hjulpet til kropp og sjel.» Og hele veien hadde han bevart oss, ja i 34½ år, lovet være min elskede Jesus.

Vi hadde moter hver kveld i 8 dager og Herren var med og velsignet oss, ennskjønt det var regnfulle dager og netter, og flere arbeidet hårdt og hadde lang vei hjem fra arbejde. Men det var gildt å se dem i motene, delta med i sang, bønn og vidnesbyrd. Br. P. Ruud kom den lange vei fra sitt harde arbejde sent om kveld, men han kom til motene allikevel og deltok.

Herren velsigne ham og de kjære der. 1. kor. 16: 23—24. Ef. 6: 23—24.

En sorg og til stor hinder for Gud sak er at de få venner hadde skilt seg fra hinannen og et piggtårntrådgerde var satt som et skille, — en mellomvegg. Stakkels mine gamle kjære søsken som ikke gikk frem i den frihet Kristus Jesus hadde forhvervet til dem. Noen fikk vi ikke hilst på grunnet sitt hårde trellearbeid. (2. Mos. 6: 9. Gal. 3: 1—3 fl.) vers. 25—29. Gal. 5: 1—15 f.

Denne tids partiskhet er et sikkert tegn på Kristi komme. Matt. 24, og således et tegn til undergang. Fil. 1: 28—29. Et sikkert merke, som medlem blandt de dårlige jomfruer i Matt. 25 og Ap. 2: 2—5 og flere steder. Disse bibelspråk er den himmelske vektskål og det er åpent for enhver å veie sig her.

Da de venter oss på Eidsvoldsværk, sier vi farvel med de få venner i Gulverket, min kjærlighet i Kristus Jesus er alltid med eder alle — amen.

Familien L. Furulund mottok oss med Guds kjærlighet i sitt kjære hjem, et velsignet opfrennede hjem, hvor vi nød godt til kropp og sjel. Br. Furulund har vi kjent i mange år, en kjær gudfryktig br. som hans hustru også er. Hadde mange moter på lokalt Håpet og Herren var med og velsignet oss som ikke glemmes så fort.

Da vårt brev blir langt, vil vi avbryte med de beste hilsninger til alt Guds folk. Eders br. i Herren.

O. Karlsen.

Meget stoff

må denne gang stå over til neste nr. grunnet plassmangel.

tale Guds ord iblandt dem til foiket.

En slik ukristelig og ubroderlig fremgangsmåte kan ingen historie fremvise. Hvad er dette for en ånd?

Skriften sier: Alle hellige er i Guds hånd. 5. Mos. 33: 3. (Er det krig og strid og partier og personsanseelse i Guds hellige hånd?) Guds ord sier: Eders liv er skjult med Kristus i Gud. Kol. 3: 3 m. m.

Ennvidere: Kristus i eder, herlighetens håp. Kol. 1: 27. Ef. 3: 17. Disse bibelspråk halshugger disse forskrekkelige partigerder som er anmerket, og viser tydelig at de handler stikk imot Guds ord.

Da nu Jesus Kristus bor i to personer med sin herlighet. Joh. 17: 22—23, kan da disse 2 være uenige? Gud er jo den som virker i dem begge. Fil. 2: 13. Rom. 8: 14. Du, o Guds menneske som leser disse ord, les disse bibelspråk og du vil selv se at det er partiånden i mennesket som driver dem til å sette skillemurer mellom Guds barn. Riv dig løs fra disse trellemennesker som har forvillet dig. Kristus har jo frigjort dig. Joh. 8: 32, biff da fast i Kristi frihet. Gal. 5: 1. 13—16 m. m.

Vi blev i Oslo i flere dager og besøkte 3 forskjellige lokaler. Gud være takk!

Siden stod turen til Ullensaker, og hadde flere moter sammen med de kjære venner som vi har delt megen velsignelse med i mange år. Den gudfryktige familien Böhle, har herberget oss i ca. 25 år og mottog oss atter med åpne kjerlige armer. Den herre Jesus vil med all sikkerhet belønne dem og all som mottar Guds ringe små på jord — glem ikke disse velsignede ord fra Jesus i Matt. 10: 40—42 og kap. 25: 34—40 og Mark. 9: 41. (Merk. v. 42). Disse bibelspråk hilser vi alle dem som i Kristi kjærlighet har mottatt en av hans ringe små på jord.

Familien Böhles kjære som Simon, en kjær elskelig br., som forsamlingen har valgt som forstander. En kjekk upartisk br., en blandt få, må Herren bevare min kjære venn livsdagen gjennom. Da de venter oss i Jessheim hilste vi på mine gamle kjære venner som vi har delt utallige velsignelser med. Underbare moter gav Herren oss der som sent vil glemmes. Familien Ruud hilste oss hjertelig velkommen.

Dette kjære hjem har vært et Betania for oss og hans tjenere i mange år. Br. E. Raud har reist her i landet og i Sverige med Kristi fulle evangelium. For tiden er han nu i Østerdalen. Gud signe ham der og hans kjære. Da de ventet oss på Gulverket, som vi ikke har vært på 13 år, sier vi farvel til vennene her. De kjære søsken i Solberg mottog oss med glede, et velsignet hjem, «Betania» også der, som på de andre plasser beviste de stor søskenkjærlighet til oss, de er i Kristi frihet. (Gal. 5: 1) og praktiserer Herrens ord: «La broderkjærligheten bli ved —!» Hebr. 13: 1—2. Rom. 12: 10 m. m.

Nu var det 31 år siden vi for første gang kom der op med Kristi evangelium, mange forandringer på den tid, — og mange av de kjære har vandret hjem, for å alltid være hjemme hos Herren. Med glede kunde vi si: «Hittil

rekjøpte sjele som er overveldede av djævelen kjemper for livet under lovens forbannelse, og det ikke at Jesus har kjøpt oss fri fra lovens forbannelse.

Send ut folk som forstår hvad Herrens vilje er og gjør derefter. Men pass på å gjøre efter Ap. gj. 6. De var noie den tid. Om de bare skulle tjene ved bordene så valgte de menn med godt vidnesbyrd, fulle av ånd og visdom. Hvor meget mere da i valget av lærere om hvilket det står: Ikke mange av eder bli lærere, da dommen vil bli desto meget tyngre. Husk at alle skal frem for Kristi domstol. Finner dette så overmåte alvorlig så jeg ber eder ta det inn i bladet.

Herrens gjerning har hast. Hjertelig hilsen til alle nådesøksen.

S.

Høststevne i Askim.

Efter innbydelse fra søskende i Askim kjørte br. Søgård en liten del av venner fra 38 i sin store bil dit ut. Br. Ingvaldsen var også med.

Enda markene var fulle av rim utover landet var ikke turdeluets rost forstummet i vår midte; ti vi sang ut hans pris som kjøpte oss på Golgata. Halleluja! I Askim traff vi venner fra Lierstranden, Mjøndalen, Volden, Asker, Sarpsborg og bygdene omkring steden. Stevnet begynte med sangen nr. 1 i Schiboleet. Br. Thorvald sang: «Når i søskenkjærlighet vi nyter rettene vår Jesus setter frem, så vil Anders enhet stevne pryde o. s. v. Så stod br. A. Holm fra Sarpsborg frem og leste Esaias 53: 6 og nevnte blandt annet, at det var 26 år siden han blev frelst og var bevart. Br. Ingvaldsen leste 1. kor. 3: 6—10. Han nevnte forskjellige ting og blandet dem angående hvordan organisasjonene utarter sig og at det er noen som gjerne vil sitte i «shisetet», men lykkelig er den som har «Jesus alene.» Om å gå tilside selv så menneskene fikk se Jesus. Br. Thorvald sang: «Herren teller selv når folkene skal skrives op, i visdom har selv det gjort, ti hvem har vært hans tolk. Og det fast og sikkert er, som Zions bjerge her. Det rokkes ei i evighet. O, nei. Han nevnte ingen prøvetid, papirer eller pass; men syndbetyngt som jeg var han så det var plass. Ved nåden som jeg fikk, jeg inn i huset gikk og lever der fornoiet hver en dag.» Ja, det var mange gode vidnesbyrd fra både store og små. Den vesle evangelisten fra Mysen leste fra Joh. 17 og innbød å komme til Jesus.

Om efterm. leste en br. fra Apenbaringen 4: 10 og derefter bønn. Den minste av søskende Kløverud blev velsignet og det var en pen handling. Br. Thorvald leste fra Mark. 10, 13—16. Han fortalte at da en av søstrene kom hjem til sin lille, et år gamle pike blev den lille aldeles elle vill av glede. Vi kan også bli glade. Br. Søgård sang og leste fra Ap. 20. For bortforklarte jeg meget av Guds ord, men nu ser jeg at alt oppfyller og er glad for at jeg er frelst. Holm leste Luk. 15, 17—20 og bemerket fra Salm. 73, at hvis vi ser oss om til verden kan vi bli i den stilling at vi synes det går vel for de ugudelige. Den bortkomne sønn så det og derfor gikk det galt med ham. Br. Ingvaldsen

Broderlig hilsen.
Herm. Zeller, Oslo.

På reise.

Vi er på reisen, hjemad det bærer, snart har vi nådd den himmelske strand.

O, dyre Jesus led oss og bær oss inn i himmelens skjønn land.

Es. 58: 11.

En evig sannhet, vi er alle på evighetsreise. Hvor langt vi har igjen av vår vandring er nu skjult for oss, og derfor lyder det: Vær alltid beredt — ti jeg kommer i den time I ikke mene.» Luk. 12: 35—40.

Det er Jesus som taler disse ord, og påminner oss om å alltid være beredt, ti han kommer i den time vi ikke mene eller tenker — o.s.v. Du sier: Hvorledes skal jeg alltid være beredt? Les Kol. 2: 6. Gal. 5: 16 og 1. Joh. 1: 7. Joh. 15: 4—5. Jak. 4: 8. Disse bibelspråk besvarer spørsmålet. At holde sig nær til Gud, d. e. å bli i ordet og i bønner, og skyt det onde i alle skikkelse, så bli den enkelte velsignet. Salm. 119: 9—11. 1. Tess. 5: 22. Med Guds vilje forlot vi Skjeving i september, og besøkte de hellige i Fredrikstad. Det var gilt å se dem igjen, sunde og friske i sin ånd, i denne oprevne tid vi nu lever i, da mange små grupper i by og land har isolert sig og satt piggtårntrådgerde omkring sig, så at de som taler Guds ord, men ikke bærer deres partimerke blir ikke mottatt. Stakkars arme får, som har sådanne hyrder. Enda påberoper de sig å ha mottatt en dåp av den Hellig Ånd. Og enda nekter de Guds levende sendebud å

levende Guds Sønn. Første gang kom han i ringhet og fattigdom, som verdens offerlam, men nu kommer han i herlighet for å hente sin brud, som han vant ved sitt eget blod på Golgata. Snart skal Guds rike opprettes på jorden. Kristus og bruden skal herske fra hav til hav, kunnskapen skal dekke jorden som vannet dekker havets bunn. Kom la oss knele i støvet ved krybben og gi Gud ære, som elsket verden så høit at han ga oss sin enbårne Sønn, for at hver den som tror på ham skal ha evig liv, og utbryte med Paulus: Gud være takk for sin usigelige gave. Amen!

Evangelist K. Karlsen.

SPREDTE FELTER

Ytterligere oprop

Ennu mere inntrengende vil jeg be de som kjenner Guds hele råd til frelse, om å meddele den sannhet til hvert sted. Da vi alle skal fremtilles for Kristi domstol og det blir nok der enhvørs verk skal prøves med ild. Dersom da verket holder sig skal han få lønn, men brenner det op da mistes lønnen. Men selv blir han frelst som gjennem ild. Ti dommen begynner med Guds hv, men begynner den med oss, hvordan vil det ende med den ugudelige og synderen. Alvorlige sannheter. Likeså: Den meget givse skal også meget kreves. Derfor den som vet Gud nåde, gjennem hans ånd har fått lys i ordet, er også skyldig å sprede det glade budskap til alle. Vi står i gjeld til alle vise og uvise. Og budskapet er: Ti frihet har Kristus frikjøpt oss. Som nevnt i første oprop var jeg under lovens forbandelse i elve år, og kanskje vært det ennå hvis ikke brødre Skoie hadde kommet med troens forkynnelse. Ti man får ikke Anden ved lovgjærning, men ved troens forkynnelse. Er forferdet når jeg ser sannheten i Guds ord som alene Anden kan levendegjøre for oss. For eksempel 2. Johs. brev: Den som slår inn på avveie og ikke blir i Kristi lære, har ikke Gud. Men den som blir i læren har både Faderen og Sønnen. Betrakt så læren og les: Joh. Ap. 22: 18—12. 5. Mosebok 4: 2—3. Ordsp. 30: 6, ingenting legge til eller ta fra hans ord. Er ikke læren rett, så vil neppe livet bli rett. Mange mange sier i likhet med hvad jeg sa, for frigjørelsen i Kristus: Jeg eldendig menneske, hvem skal fri mig?

Hørte så alvorlig nu søndag om at veien til fristedene skulde være istandsatte. Forat det skulde være fri adgang for de som var forfulgte av blodhevneren. Merk folk at her er masser av veistykker, særlig op i landet som ingen holder istand. Jesus sa, se Markus 1, 38, 39: La oss dra annensteds hen o. s. v. I Ap. gj. 8 leser vi at Gud måtte sende over menigheten. Og folket blev adspredt overalt og forkynte evangeliets ord. Skal Gud måtte først sende forfølgelse i byene for han får drevet ut arbeidere til de forsømte steder? Denne verdens barn er klokere mot sin egen slekt, enn lysets barn. Vi ser svært ofte at ekspedisjoner blir utrustet og sendt avsted når det gjelder utvinning av naturherligheter. Men her er verdier som ingen kan verdsette. Dy-

sfest
en på «Betsel»,
Balsfjord avhol.
22. november.
tenker å være
edes velvillost
ils Tollefsen.
samlingen
rik Ellertsen.

e bra. Hjertene
n aldri for, ma
ndt å få sluttet,
fen en ting me
gde mere an på
som står uten-
vel bedre hvis
han vilde.
Hilsen

kjød, og tok ha
s og vi så hans

Ordet, og Or.
skikkelse. Or.
som en per.
orden, som den
samme vesen
Sønn var en
for Faderens
rets og hans
ens barn. I
det beslut.
li kjød, og
erden, som
t var med
tallige ver-
ham og til
1, 15—16.
ullkommen
t fra Gud,
Dette var
nn skulde
n et men-
have blev
profetene
Engelen
u i Israel
over hen-
hun Je-
og boier
mysteri-
ud blev
i denne
for ver-
kan for-
ror på
av Bi-
n krist-
sannhet
visning
teisme.

kjenns-
ge vid-
på jor-
nnlose
mmen
enatu-
r, dor
gjort
ighet
redje
God-
Sønn
løpde.
for-
gjør-
tyr-
var
Gud
ver,
på
tne
ner
den

Bestilling på „Misjons-Røsten“s Vinterhefte

mottas. Prisen blir: 60 øre. Til utlandet blir det 20 øre i porto. Her i landet 14 øre i porto.
 Forhandlere gis følgende rabatt:
 10 eksp. og derover 10 pst.
 20 „ „ „ 20 „
 50 „ „ „ 30 „
 100 „ „ „ 35 „
 Det vil bli en både billig og kjærkommen julegave å sende venner og bekjente.

Dåpens samvittighetspakt.

Av O. Karlsen.

Det har ofte vært spørsmål om hvorledes første Peters brev 3: 21 skal forstås, da det står, at dåpen er en god samvittighetspakt med Gud o. s. v.
 La oss lese 20 og 21:
 20. som fordom var gjenstridige, da Guds langmodighet ventede i Noas dage, da arken blev bygget, i hvilken få, nemlig otte sjele blev frelste ved vann.
 21. hvis motbilde, dåpen, nu frelser oss, hvilken ikke er renselse fra kjødets urenhet, men en god samvittighetspakt med Gud ved Jesu Kristi opstandelse.

Verset 21 er meget utydelig og særdeles for dem som er mindre kjente med skriftene. I verset 21 ligger 2 punkter som kan misforstås. Det første punkt er: «Frelse i dåpen». Det annet punkt er: «Pakt med Gud i dåpen». Disse to punkter stemmer ikke med skriftens original (gresk).

Himmelen og jordens skaper har ikke opprettet frelse for menneskene i dåpen, men i sin elskede sønn Jesus Kristus, blir en hver sjel frelst som mottar ham. Se nu: Matt. 1: 21. Ap. gj. 4: 12. Kap. 10: 42—43 f. 1. Joh. 1: 9. Ap. gj. 15: 8—9 m. m. Disse bibelspråk med mange, mange fler halshugger læren om frelse i dåpen.

Bibelen sier: «Og der er slett ikke frelse i noen annen enn i Jesus. Ti han skal frelse sitt folk. Matt. 1: 21. Ikke vannet, ikke i dåpen, kun i Jesus og ham alene. Det andre punkt er «pakt med Gud i dåpen». Dette er helt galt. Gud har aldri opprettet noen pakt med menneskene i dåpen.

Disse to anmerkede punkter har teologene puttet inn i vår oversettelse som støtte for sin opfatning. Skriften sier: «Men dette er den pakt jeg vil slutte med Israels hus efter disse dage, sier Herren: Jeg vil gi min lov i deres sinn, og jeg vil innskrive dem i deres hjerte, og jeg vil være deres Gud, og de skulle være mitt folk. Og de skulle ikke lære hver sin neste og hver sin broder og si kjenne Herren! Ti de skulle alle kjenne mig, fra den minste iblandt dem inntil den største iblandt dem.» Hebr. 8: 10—11.

Disse lofter er ikke bare for Israel, men også for hedninger — og for alle folkeslag under himmelen. Og verset 10 viser rett frem. Guds pakt med oss mennesker. Dåpspakt kjenner vi ikke til. La oss se hvad den svenske bibelovers. sier om 1. Pet. 3: 20—21:
 Som fordom ikke trodde når Guds langmodighet bidada i Noas dager, da arken bygdes, i hvilken få, det år, åtte sjålar blevo frelsta genom vatten. v. 20. Hvilket och nu i en motbild, ett avleggande av

kjøttets urenhed, utan såsom ett godt samvetes forpliktelse til Gud — genom Jesu Kristi uppståndelse. (Bibelkommissionens övers. år 1887.)

Det står ikke en god samvittighetspakt med Gud — ?
 A. Wangberg sier i sin bok således: I første Peters brev kap. 3: 21 står i grunnspråket således: At dåpen er ikke en renselse fra kjødets urenhet, men en god samvittighets gjensvar eller henvendelse til Gud o.s.v. Ikke en god samvittighetspakt som det i almindelighet er oversatt. Enhver som kan lese gresk vil erkjenne at dette er sant. (Ann. av A. Wangberg.)

La oss granske skriftene.
 All villfarelse søker de mange imidlertid støtte for i skriften. Og det er også tilfelle her. Hvor det heter at vannet frelser oss i dåpen. o. s. v.

La oss se litt på ordet frelse. Ordet frelse har dobbelt betydning i Guds ord, og det må folket bli oplyst om. I Salmen 37: 7 heter det således: Mennesker og dyr frelser du Herre. Ingen kan si at dyrene har en sjel — som må frelles fra synd —? Hvad vil det si? Det vil si: Mennesker og dyr bevar og befrier han fra legemlig fare som ligger foran dem. I Matt. 8 heter det: Herre frels oss! Vi forgår! D. v. s. Herre hjelp oss! bevar oss, vi forgår! v. 25. Da Jesus bad sa han: Fader frels mig fra denne time! D. v. s. Fader hjelp mig — bevar mig — utfri mig — Joh. 12: 27.

Den samme bønn av Kristi ånd, ser vi i salmen 16, hvor det heter: Bevar mig, O Gud! Ti jeg tar min tilflukt til dig.

Ordet frelse betyr: Utfrielse. La oss betrakte Noa og arken som er et forbillede for oss. Noa var rettferdig og ustraffelig innfor Guds åsyn for arken var bygget. 1. Mos. 6 og 7. Så ingen kan si at syndeflodens vann gav Noa nytt liv? Det nye liv hadde han innen han gikk inn i arken. 1. Mos. 6: 9. Ikke var det vannet som frelste ham, det vil si som bevarte Noa. Nei det gjorde arken. Og nu blev vannet et skille mellom den rettferdige Noa — og den gamle syndefulle verden. — Således er det idag, og det er dette forbillede som apostlene vil ha frem til oplysning for efter-slekten.

Noas ark er et bilde på Kristus og menigheten. Peter nevner syndeflodens vann som et bilde. Gjennom floden blev de ugudelige og gjenstridige slekter dødet og begravet men Noa og hans familie var i arken og blev frelst, det vil si: De blev bevarte i arken gjennom syndeflodens brusende

dype grav — 1. Pet. 3: 20. Og en ny slekt opstod derefter. Dette forbillede er det apostelen vil ha frem, at likesom syndeflodens vann blev en grav for den gamle verden, så er dåpen i den nye pakt en grav — for de mennesker som har mottatt ham. Ap. 3: 20. Og har ved Kristi blod fått en ren og god samvittighet. Hebr. 9: 13—14. 1. kor. 6: 11. Ap. 1: 56 Ef. 5: 26. Og er salvet av Hellig Anden. Ap. gj. 13: 52.

Disse mennesker som nu er en ny slekt 2. kor. 5: 17, for disse er dåpen en grav Rom. 6: 4—5, og ikke noe som heter: «Dåpsfrelse»!

Bibelen taler ca. 42 ganger om dåp og enhver bibelgranser har merket at ordet «dåp» har fl. betydninger. F. eks. dåpen til Moses 1. kor. 10, og yppersteprestens dåp 3. Mos. 16, og Johannes dåp Matt. 3, og den dåp Jesus mottok Joh. 3: 22—23. Matt. 3: 13—16. Jesus lidelsers (dåp) Ap. gj. 1: 5 og kap. 4: 31—33 og 13: 52 m. m. Lukas 23 viser at roveren på korset blev ført inn i et paradus uten dåp. vers. 42—43.

Her ser vi at der ikke finnes frelse i dåpen, — men i Jesus alene. Dåpen er på sin plass, som Herren har forordnet, men har ikke med frelsen å skaffe.

Likesom dåpen har flere betydninger så har ordet «vann» i skriften dobbelt betydning som skal se på. Vannet brukes ofte som et bilde av store folkeskarer — (Es. 8: 7—8 og 17: 12—13). Atter igjen under bilde av farer og lidelser. (Salm. 18: 3, 17 og 69: 1—2. Ap. 17). Kristi fiender under-billede av «strømmene og «vanndyp». (Salm. 18: 16 og 144: 7). Et menneske som er renset. (Ap. 1: 5) og salvet av Hellig Anden (Ap. gj. 13: 52) og som drives av Hellig Anden (Rom. 8: 14) hans ord i skriften «et lignet med «dype vanne» og «en kilde» og «en fremvellende bekk». Og hans lære er en «divsens kilde». (Ordspr. 18: 4 og 13: 14).

(Mere).

Bøker

Adolf, av Olaf Borås.

Boken bærer undertittelen: «Når skyggene flyr» og er en fortelling fra det daglige liv. Den er godt skrevet og det er umulig å lese om de forskjellige personer forfatteren så levende har tegnet for oss, uten å gripes og rives med. Levende og sant opprullens syndens forferdelige følger for oss, men også Guds nåde og dens herlige kraft til å oppreise syndere. De forskjellige mennesketyper forfatteren lar oss stifte bekjentskap med er interessante og naturlige. Med tårer og smil følger vi Adolf og de andre personer i boken. Noe av det beste der er skildret er — efter min mening — Hilda Solvangs sykeleie og hvordan han fant frelsen i Kristus og gikk lykkelig hjem. Det er umulig annet enn å prise Gud og la tårerne få fritt løp. Hele boken er forresten godt oppbygget og mesterlig fremstillet. Det er en bok som nettop passer å gi som gave til mennesker der står spørrende overfor kristendommen. — Den vil gi dem noe å tenke på.

Boken er utkommet på Korsets Seiers forlag, Oslo.

G. Iversen.

Nåden

(Kan synges som nr. 64 i Schibollet.)
 Nu strømmer nådens dype flod, så fritt til hver og en, og løftet lyder: alt er ditt hvorpå du satt din fot.

Kor:
 Se alt er ditt, se alt er ditt hvorpå du satt din fot, og gå i tro på ordet ut så får du overflod.

Guds nåde er så dyp og bred, så rik på miskunnhet og om du går på ordet ut, så får du hjertefred.

Så bøi dig ned og drikk idag av nådens rene flod. Den giver kraft til sjel og ånd, til marv og ledemed.

Den bringer trost til hver en sjel som går med sorg i sinn, og fred og glede får enhver, som slipper Jesus inn.

Du aldri angre skal den dag, da du bød Jesus inn. Han holde nadverd med dig vil så du blir glad i sinn.

Så takk da kjære Frelser for du nådens strøm utgjød så jeg full rensning fritt mottar ved blodet som utfløt.

Kina.

F. O. SHRODER:
 A. Toftner, Sofienberggt. 16, Oslo.
 STR. DØRUM og KARLSEN:
 Janette Bruu, Welhavensgt. 10, Oslo.
 HELGA LUNDEBY:
 Jul. O. Lind, Moss.
 RUTH PEDERSEN og ESTER PETERSEN:
 Th. Wessel, Nordstrand.
 JENS FJELD:
 K. Aarmo, Ski st.
 OLGA SCHULT:
 Gerda Sigvealand, Rosenborggt. 1, Oslo.
 ALFHILD BJERVA:
 Thoralf Andersen, Sorilgt. 15 I, Oslo.
 SIGNE PEDERSEN og INGA JOHNSEN:
 Th. Wessel, Nordstrand st.
 M. PAULSEN og IDA LORENTSEN:
 Misjons-Resten, Sarpsborg.
 TORKILD RASMUSSEN:
 Jul. O. Lind, Moss.
 BERNHARD NILSEN:
 Nilsine Kristiansen, Sydneshaugen 13, Bergen.
 ASTA THUEN:
 Edith Oisen, Solhelmsgt. 1 a, Bergen.

* Afrika.

INGRID LØKKEN:
 S. W. Bjertnes, Tåsenveien 36, V. Aker.
 HILMA HERMANSEN:
 Ole Krogstad, Soll, Rømlingen.
 MARGIT HARALDSEN:
 Henrik Johansen, Lovenskioldsvel, Lilleaker pr. Oslo.
 HANSINE NESFOSSEN:
 Constanse Nestdal, Solhelmsgt. 40, Bergen.
 MARTHA KVALVAGNES:
 Anna Nesdal, Sydnessmug 6, Bergen.
 DEN NORSE KONGOMISJON
 ALB. M. CHRISTIANSEN:
 Erling Syvertsen, Danvik, Drammen.
 ARGENTINA
 ESTER GRØNVOLD:
 Joh. O. Johnsen, Sløttmestad.
 BERGER N. JOHNSEN:
 H. H. Senstebø, Otterholdt, Be.

«Fredshilsen».

Fritt evangelisk blad.

Bladet utkommer hver måned, og fra 1. desember utkommer det i dobbelt 16 sidig format heftet. Prøve bladet 1 år, abonnentpris kr. 3.00 pr. helår, kr. 1.50 pr. halvår. Det kan bestilles på alle landets postkontorer, og Fredshilsens Forlag «Evangeliehuset», Osterhausgt. 1, Oslo.

Sangboken

„Evangelie Toner“

er utkommet i nytt oplag med 222 sanger i shirtsingsbinn. Pris kr. 0.50. Partier rabatt. Kan bestilles i: Drammen: På motene i Knoffsgt. 6, Herman Hermansen og jernbanefullmektig Severinsen, Jernbanen, Drammen.
 I Oslo: Fredshilsens Forlag, «Evangeliehuset», Osterhausgt. 1, og på motene i «Evangeliehuset», Osterhausgt. 1, Oslo.

I Sarpsborg: «Misjons-Rosten».

Frank Mangs

ventes til Oslo de første dager av desember og stanser et par uker. Calmeyergatens misjonshus leies for motene.

Telemark.

Mansjuria.
 MARTIN KVAMME:
 Misjons-Resten, Sarpsborg.
 India.
 ANNA JENSEN:
 Amalie Carlsen, V. Porsgrund.
 DAGMAR JACOBSEN:
 Sverre Severinsen, Smittestromsveien 19, Drammen.
 FRANCK DESMOND:
 Hardy O. Mossberg, Kreditbanken, Halden.
 BORGHILD NORDLI:
 Dankert Jørgensen, Gunnar Bergs vei 36, Narvik.
 HANS SVENDBERG:
 Hardy O. Mossberg, Kreditbanken, Halden.

ALFHILD HOLMEN:
 S. W. Bjertnes, Tåsenveien 36, V. Aker.
 HILDA WERGEDAL:
 Jens Jarnes, Passebæk p. o. Sunda, ver.
 RAKEL EDVARDSEN:
 Hans Hansen, Brydelekken, Koogberg.
 B. og GUNHILD FINSTRØM:
 Anne Husås, Kviteseld, Telemark.
 Finnmark.
 OSKAR GAMST, Brevikbotn.
 HENRIK EILERTSEN, «Betel», Storsteinnes, Balsfjord.
 DEMANDA EILERTSEN, Brevikbotn.
 ANDREAS MATHESEN, V. Jakobsholm.
 KRISTIAN SKIFFERUD, Klstrand.
 Forsangerfjord.
 DORTHEA KLEM:
 Torå Finnerud, Danvik, Drammen.

Hjemmeværende misjonærer.

TOMINE EVENSTAD:
 Gartner M. Walde, Ibsensgt. 105, Bergen.
 India: DAGMAR ENGSTRØM:
 O. Ekorntnes, Jarveien 11, Lilleaker.
 PEDER EVENSTAD:
 Emma Huul, Parkveien 6, Oslo.
 CHRISTOFA BRONDTLAND:
 Baneveien 35 b, Bergen.

«Glommen» trykkeri, Sarpsborg

Vek

Yua N. Chu
 Kjære misjonær
 Fred i L...
 Vil gjenn...
 spalter få lov
 rundt omkrin...
 de være dem
 litt herfra.
 Først av al...
 for all hans
 trofasthet er
 så står sk...
 skjerm». Ha...
 Vi har avst...
 Vennene som
 gang var br...
 Hsiang og b...
 fra Chav ch...
 hver dag, f...
 om morgne...
 Der frem...
 Gud gav v...
 å frem:bær...
 disse moter...
 ter sig. De...
 og glade o...
 Må si til...
 åpent iblan...
 det. I en l...
 der flere...
 Gud har g...
 by og i en...
 ke er blitt...
 som var...
 nu så kj...
 krykkene...
 til moten...
 kommer...
 Herrens...
 i deres h...
 ny.
 Så for...
 disse tro...
 ha et pa...
 skulde...
 hjemme...
 men me...
 Blev hel...
 inn i et...
 forandr...
 net så p...
 hadde d...
 ket hvil...
 være sc...
 hyggeli...
 Megd...
 orden s...
 tene, j...
 tet. H...
 gang fr...
 ren sk...
 I det h...
 talte h...
 de ha...
 av et...
 nu va...
 met...
 pet in...
 en al...
 de få...
 de sr...
 ikke...
 åpen...
 og h...
 kom...
 venn...
 denn